

of althans de revolutie in andere landen vermeerderde de taken van de nieuwe staat nog met die van de verdediging naar buiten. De socialistische oase in de kapitalistische woestijn moest in staat gesteld worden om zich te verweren tegen aanvallen.

Deze theorie is volkomen logisch, wanneer we de toenmalige Russische verhoudingen in aanmerking nemen. Een andere oplossing voor de bestaande moeilijkheden dan die, waar de bolsjewistische partij voorstond, was er niet. Maar het spreekt ook vanzelf, dat de ontwikkeling in Rusland steeds verder van de revolutionaire doeleinden, die ook Lenin zich gesteld had, afweek.

De nieuwe heersende klasse.

De nieuwe leidersgroep, dus zij, die nu de productie en het gehele economische en maatschappelijke leven beheersten, mocht dan van plan zijn om te gelegentijd haar macht aan de arbeiders over te dragen, in de praktijk was dit een waandenkbeeld. Want het ligt voor de hand, dat de nieuwe heren een klasse gingen vormen, aangezien zij een bepaalde plaats in het productieproces en in de maatschappij innamen, die even veel verschilde van die van de arbeiders als de positie van de generaal van die van de soldaat. Ook elke generaal zegt, en wellicht menen sommigen het ook, dat hem het belang van „zijn“ mannen boven alles gaat, maar in de praktijk is hij het, die de macht en al de voordelen daarvan heeft, terwijl de soldaat moet gehoorzamen en blij zijn met zijn soldij, die misschien een honderdste van die van zijn „superieuren“ bedraagt.

Het is de positie, welke zij in de maatschappij innemen, die het denken van alle sociale groepen bepaalt. Zo moest ook de vroegere revolutionaire voorhoede, thans heersende groep, tot nieuwe denkbeelden komen. En de ontwikkeling, welke in Rusland heeft plaats gevonden, toont duidelijk aan, dat de nieuwe heren jaagden naar rijkdom en macht en alle uiterlijke kenmerken gingen vertonen van een uitbuitersklasse. Ging Trotsky in 1918 nog als gemachtigde der arbeiders met zijn pakje brood onder de arm in een eenvoudig kostuum onderhandelen met de rijk uitgedoste Duitse en Oostenrijkse ministers en generaals, thans laten de Russische maarschallen zich trots fotograferen in blinkende uniformen, die dik met alle mogelijke ridderorden bezaaid zijn en zijn er in Berlijn en elders cantines voor officieren en „gewone“ soldaten.

En de taak, welke deze nieuwe heersende klasse verrichtte, was die van het leiden, het organiseren van de productie en van de gehele maatschappij. Want zij heeft, zoals elke heersende klasse, een taak, een noodzakelijke taak, om de bestaande maatschappij te leiden. Zij ontwierp de grote plannen, waardoor Rusland tot economische en daarmee tot politieke macht kon komen. Zij voerde de harde oorlog tegen Duitsland. Zij is, als elke heersende klasse, noodzakelijk, zo

lang de arbeiders er niet in slagen zelf de productie in handen te nemen. De Russische leiders versterken hun macht voortdurend. En nooit zullen zij die macht vrijwillig opgeven.

Onderlinge strijd.

De nieuwe machthebbers regeerden krachtig over de arbeiders en de boeren, maar zij kwamen onderling tot bloedige strijd. Wanneer de ene heersende klasse door de andere verdrongen wordt, ontstaat er een wedloop naar de sterkste machtsposities. In het Frankrijk van de grote burgerlijke revoluties is veel bloed gevloeid van tegenstanders van de revolutie, maar ook van hen, die de toenmalige heersers naar de kroon staken. Natuurlijk tooien de tegenstanders zich bij dergelijke gelegenheden graag met fraaie leuzen, die het doen voorkomen, alsof zij principieel tegenover elkaar staan in kwesties, die de beginselen raken, maar meestal gaat het in een dergelijke strijd er voornamelijk om, wie van de vroegere bondgenoten de machtigste zal worden. Duidelijk blijkt dit, wanneer, zoals in Rusland gebeurde, de felle tegenstanders zich verzoenen om samen de arbeiders te bestrijden. Wij denken hierbij aan de gebeurtenissen in Kronstadt, waar Trotsky het bevel gaf om op het proletariaat, dat zich tegenover de bureaucratie probeerde te handhaven, te schieten. Ook nadat hij in botsing met Stalin was gekomen, meende Trotsky, dat hij juist had gehandeld. Wij willen met deze opmerking niet beweren, dat Trotsky geen verdiensten heeft gehad ten opzichte van de strijd van het proletariaat, maar alleen aantonen, dat, toen er eenmaal een leidersklasse gevormd was, die leiders gemeenschappelijke belangen hadden, die zwaarder wogen dan de onderlinge conflicten in „de top“.

Daarom zijn die conflicten historisch ook alleen maar belangrijk als verschijnselen, die aantonen, hoe groot de macht van de heersers was, die zich een dergelijke vinnige strijd, waarin vele slachtoffers vielen, konden permitteren zonder te gronde te gaan en als bewijs van de ondergang van de oude kameraadschap, die deze mensen vroeger in de strijd tegen

het tsarisme verbond. Zij hebben geen belangrijke invloed gehad op de ontwikkeling van de Russische maatschappij. Hoogstens heeft het feit, dat de macht nu meer dan ooit in weinige handen werd geconcentreerd, de scherpere uitbuiting van het proletariaat versneld.

In een volgend artikel willen wij de economische ontwikkeling bespreken.

AI!

Op het ogenblik wordt in New York een internationale textieltentoonstelling gehouden waaraan o.a. ook Nederland deelneemt. Ons land treedt daarbij zeer op de voorgrond en komt te voorschijn met een grote collectie dames-, heren- en kinderconfectie. Een der Nederlandse woordvoerders verklaarde daar, volgens het Handelsblad van 10 juni, dat men via deze tentoonstelling hoopte te bereiken dat de Nederlandse afzet in de U.S.A. belangrijk zou worden vergroot. Tevens verklaarde hij, dat momenteel van de totale Nederlandse textiel-productie meer dan 60 pct. wordt uitgevoerd.

AI, wat een loslippige Nederlandse woordvoerder! Hij kan toch weten dat we hier in Nederland alle berichten omtrent gebeurtenissen in en om de U.S.A. met aandacht lezen. Hier wordt ons steeds weer verteld, dat slechts een gering percentage van de productie wordt uitgevoerd en gaat hij daar rustig in New York verklaren, dat dit integendeel meer dan 60 pct. bedraagt. Voortaan beter overleg met elkander plegen, mijne heren! Daarnaast zijn we het volkomen met de directeur van het Centraal Bureau voor Statistiek eens. Voortaan zullen we zijn statistische overzichten niet alleen met een korreltje zout nemen doch minstens met een pond zout.

Vierde nagekomen verantwoording Trotz Alledem.

Lijst 30 f 9.50; Lijst 31 f 1.—; Lijst 34 f 13.50; Lijst 29 f 2.50; Lijst 40 f 1.15; J. H. te A. f 1.—; T. U. te A. f 10.—; Van de schilder f 5.—. Samen f 43.65.

Spartacus op de Vesuvius.

Ondergetekende is bereid tot ondersteuning van het weekblad „Spartacus“ als donatie regelmatig bij te dragen:

per week, per maand een bedrag van f
Hij zal het bedrag maandelijks per postwissel overmaken aan:
P. E. J. NANSINK, Houtmankade 25 IV, Amsterdam-Centrum of
stelt prijs op wekelijkse, maandelijksse inning per plaatselijke medewerker.

Naam:
Woonplaats:
Adres:
Doorhalen wat niet te pas komt.

26 JULI 1947

PRIJS 15 CENT

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

7e Jaargang No. 30

SPARTACUS

SPARTACUS
— ORGAAN —
COMMUNISTENBOND „SPARTACUS“
No. 29. 19 Juli 1947.

BEZOEK AAN MOSKOU EN BERCHTESGADEN.

Snel en onverbiddelijk gaat het politieke leven voort. Wanneer dit artikel is verschenen, is de tweede conferentie te Parijs, ter bespreking van het plan-Marshall, reeds een aantal dagen aan de gang. Slechts veertien van de 22 uitgenodigde landen zijn aanwezig. Tsjecho-Slowakije heeft zich na de aanvankelijke aanvaarding van de uitnodiging, teruggetrokken. Twee van zijn ministers, Gottwald en Masaryk, waren, nadat de uitnodiging was aangenomen, plotseling naar Moskou afgereisd en thans komt het besluit, dat de aanvaarding wordt teruggenomen. Finland, Hongarije, Polen en thans ook Tsjecho-Slowakije hebben de Moskouse druk niet kunnen weerstaan. Het Rusland, dat zegt te strijden voor de onafhankelijkheid van de kleine staten, heeft daarmee duidelijk aangetoond, dat geheel andere motieven in dit internationale spel doorslaggevend zijn.

Het bezoek aan Moskou van Gottwald en Masaryk wekt een sterke herinnering aan die opeenvolgende bezoeken, die de regerende personen van de kleinere Europese landen gedwongen waren af te leggen in de hoogtijdagen van de nationaal-socialistische heerschappij in Duitsland, aan Hitlers buitengoed Berchtesgaden. Daar werd hun de wet, de te volgen politiek voorgeschreven. Dit herhaalt zich in Moskou. Maar wij mogen er niet blind voor zijn, dat aan het andere front, van Amerika en Engeland, in wezen de zaken niet anders staan. Letten wij op het Indonesische drama. Hoe wij ook denken over de mogelijkheid van een Indonesische onafhankelijkheid — en het is onze lezers bekend, dat wij die onmogelijk achten in de moderne kapitalistische wereld — het moet voor iedere revolutionaire arbeider een ergernis zijn te constateren, hoe de nationale

kers en de Indonesische regering.

De werkers hebben na het harde Nederlandse bewind hun lessen in de oorlog, de bezettingstijd en daarna, sinds de nederlaag van Japan, goed geleerd. Zij hebben hun gewicht en hun macht begrepen en leren gebruiken. Zij hebben een

bewind Soekarno of een andere, revolutionaire, regering: de algemene tegenstand tegen het Nederlandse optreden organiseert. Dan zijn de gevolgen niet te overzien en komt het einddoel in gevaar, dat de uitbuitende klasse zich heeft gesteld.

tegelijk daarmee en in wisselwerking met elkaar, komt het begrip van de midelen die naar het doel leiden.

In de geschiedenis der laatste jaren komt steeds meer het zelfstandig handelen van grote delen der arbeidende bevolking op de voorgrond.

„SPARTACUS“

Red. en Adm.:
postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
Ab. p. kw. f 1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„De Vlam“, postgiro 168797 te Adm.

en de Indonesische leiders zich op of andere wijze afzijdig, dan de mogelijkheid dat het plaatselijke, tijddige, min of meer primitieve an de bevolking door de Nederacht kan worden gebroken. Dan le tot bewustzijn en zelfstandigomen bruine werker weer terug in de toestand van koloniale an en de besten der revolutionitgeroeid.

aat er dus om of het Nederlandld komt te staan tegenover een blok van nationalistisch karakter dat de politionele maatregelen elijk zullen zijn gericht op het van de ruggegraat van de gehele g, dat is het neerslaan van de van de sociale omwenteling. ingen zijn in de praktijk niet zo te scheiden; waar gehakt wordt paanders. Deze ontwikkeling van s voor de Indonesische bevolking p en zal het ook worden voor de indse. Een kleine of een grote et is om het even. Ook dit coneen onderdeel van de uiteindelijke n de wereldmacht, in welker donaduww wij allen reeds leven. oed als het wereldkapitalisme kan worden vervangen door een mspannende activiteit der werevolking, zo goed kan de Indonevolking slechts geholpen worden e arbeidersklasse van de gehele

wereldkapitalisme wordt niet in en een stoot vervangen door een istische ordening van het leven e. Daar is strijd, een lange en rijd voor nodig. Jarenlange klas op grote schaal. In deze strijd de hoofden het einddoel in grote tot klaarheid komen. De arbeeten eerst een beeld, een idee, rip hebben van de andere grondder samenleving. In de hoofden en omwenteling plaats vinden. In houdende strijd, die grote groepen zal omvatten, kan dan het beeld van een nieuwe maatschappij en

of althans de revolutie in andere landen vermeerderde de taken van de nieuwe staat nog met die van de verdediging naar buiten. De socialistische oase in de kapitalistische woestijn moest in staat gesteld worden om zich te verweren tegen aanvallen.

Deze theorie is volkomen logisch, wanneer we de toenmalige Russische verhoudingen in aanmerking nemen. Een oplossing voor de bestaande problemen dan die, waar de bolsjewi-partij voorstond, was er niet. Maar spreekt ook vanzelf, dat de ontwil in Rusland steeds verder van de revolutionaire doeleinden, die ook Lenin gesteld had, afweek.

De nieuwe heersende

De nieuwe leidersgroep, dus zij, die productie en het gehele economische maatschappelijke leven beheer mocht dan van plan zijn om te geleiden haar macht aan de arbeiders te dragen, in de praktijk was dit een denkbeeld. Want het ligt voor de hand dat de nieuwe heren een klasse vormen, aangezien zij een bepaalde in het productieproces en in de maatschappij innamen, die even veel verschillen van die van de arbeiders als die van de generaals van die van de soldaten. Ook elke generaal zegt, en wellicht sommigen het ook, dat hem lang van „zijn“ mannen boven alle anderen in de praktijk is hij het, maar in al de voordelen daarvan terwijl de soldaat moet gehoorzamen, blij zijn met zijn soldij, die misschien honderdste van die van zijn „superior“ bedraagt.

Het is de positie, welke zij in de maatschappij innemen, die het denken van sociale groepen bepaalt. Zo moest vroeger revolutionaire voorhoeden heersende groep, tot nieuwe denkvormen komen. En de ontwikkeling, welke land heeft plaats gevonden, toont ons aan, dat de nieuwe heren naar rijkdom en macht en alle kenmerken gingen vertonen van de buitersklasse. Ging Trotsky in 1917 als gemachtigde der arbeiders naar Parijs met een pakje brood onder de arm in een eenvoudig kostuum onderhandelen met de ongedoste Duitse en Oostenrijkse generaals, thans laten de nieuwe maarschalken zich trots fotograferen in blinkende uniformen, die dikwijls mogelijk ridderorden bezaaid zijn er in Berlijn en elders cantines versieren en „gewone“ soldaten.

En de taak, welke deze nieuwe heersende klasse verrichtte, was die te leiden, het organiseren van de productie en van de gehele maatschappij, heeft, zoals elke heersende klasse, een noodzakelijke taak, om de bestaande maatschappij te leiden. Zij ontwierp de grote plannen, waardoor Rusland tot economische en daarmee tot politieke macht kon komen. Zij voerde de harde oorlog tegen Duitsland. Zij is, als elke heersende klasse, noodzakelijk, zo

lang de arbeiders er niet in slagen zelf de productie in handen te nemen. De Russische leiders versterken hun macht voortdurend. En nooit zullen zij die macht vrijwillig opgeven.

Onderlinge strijd.

De nieuwe machthebbers regeerden krachtig over de arbeiders en de boeren,

het tsarisme verbond. Zij hebben geen belangrijke invloed gehad op de ontwikkeling van de Russische maatschappij. Hoogstens heeft het feit, dat de macht nu meer dan ooit in weinige handen werd geconcentreerd, de scherpere uitbuiting van het proletariaat versneld.

In een volgend artikel willen wij de economische ontwikkeling bespreken.

De revolutionaire beweging aldaar met behulp van Amerika stap voor stap tot concessies wordt gedreven. Het zij er welks toe wordt gebracht, met de gebeurtenissen van Zuid-Gesles voor ogen, te onderhandelen over het toelaten van Nederlandse troepen binnen het gebied van de republiek, die toch de facto werd erkend.

We behoeven voort te denken aan de gebeurtenissen in Griekenland, waar een bewind, dat zich alleen weet te handhaven met buitenlandse bajonetten en dollars duizenden opposanten arresteert. Alleen in Athene bedraagt dit aantal meer dan 2000 personen, die worden aangeduid als „gemeene misdadigers“. Het is voorwaar geen aanlokkelijk visite kaartje dat zo'n regering ten aanzien van haar landgenoten presenteert.

Dit alles maakt ons duidelijk, dat ook de vrijheid van de landen die in Parijs vertegenwoordigd zijn, maar een zeer betrekkelijk iets is.

Politiek, militair, en economisch geweld zijn de middelen, die naar doelmatigheid door elk der partijen in het steeds meer aan de dag tredende wereldconflict worden gebezigd.

Zoals gezegd, dit alles is ons een ergernis, ook en juist omdat wij weten, dat die dwang toch wordt uitgeoefend op kleine kapitalistische regeringen. Immers, in dit hele gebeuren speelt de arbeidersklasse internationaal alleen de rol van het lastdier, dat slechts goed genoeg is tot dragen en verdragen. Heel deze strijd wordt gevoerd om de vraag, aan wie de vruchten van zijn arbeid zullen toevallen.

Heel nodig is het dat alle bewuste arbeiders, die deze ergernissen aanvoelen en begrijpen, hun krachten gaan inspannen om de gehele klasse tot insicht, tot organisatie en tot strijd te brengen.

Barchtesgaden, symbool van dwingelandij en afpersing! Spartacus, symbool van verbreking der slaafketenen, van eigen wil en macht van de arbeidersklasse! Kameraden, heel nodig is het dat wij werken voor verbreking van onze beginselen. Laat ons ieder toch zijn uiterste best doen.

Hallo! Hallo! Hier de Vesuvius!

ook dit keer weer in onze kleine gestencilde kranen toespraakje op de Vesuvius. Wordt er al gevlochten en gewoepen aan het reddende koord? Wij zien weten wel dat men hier en daar aan de slag is gegaan, maar een kleine herinnering kan geen kwaad!

Naam:

Woonplaats:

Adres:

Doothalen wat niet te pas komt.

26 JULI 1947

PRIJS 15 CENT

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

7e Jaargang No. 30

SPARTACUS

„SPARTACUS“

Red. en Adm.:
postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
Ab. p. kw. f. 1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„De Vlam“, postgros 168797 te Aldam

3/ BERICHT UIT OOSTERRIJK.

Een kameraad, die gedurende de eerste maanden van dit jaar Oostenrijk bezocht, bracht het volgende verslag omtrent de toenmalige toestand uit.

De winter was ook in Oostenrijk dit jaar buitengewoon streng, terwijl geen gas en kolen beschikbaar waren. Vele bedrijven stonden stil of werkten met verkorte werkdagen door gebrek aan brand- en grondstoffen, of door het ontbreken van de machine-installaties, die door de Russen waren weggevoerd. Daardoor lagen velen hele dagen te bed wegens de koude en tegelijk, om zo weinig mogelijk lichamslijtage te hebben. Dit was zeker wel nodig, gezien het feit, dat er hongersnood heerste. Het hoofdvoedsel bestond uit 400 gram brood PER WEEK, terwijl in twee jaar tweemaal vlees uitgereikt was. Melk was alleen voor kinderen beschikbaar, verder werden naast het brood nog wat erwten gedistribueerd.

Van opbouw was geen sprake. Alleen de kerken, de gevangenissen en de politiebureaus werden gerepareerd, terwijl de Russen op verschillende plaatsen strategische stellingen hadden ingericht. Wel zag men gevangenen aan het sneeuwuimen; het waren de kleine nazi's; de grote nazi's de bureaucraten, de technici en de ingenieurs had men op hun post gelaten, omdat zij „onmisbaar“ waren.

Intocht der Russische troepen. De verslaggever wees er op, dat het nationaal-socialisme in Oostenrijk nooit een massa-basis heeft gehad. Voor Hitler daar aan de macht kwam, was er reeds een half militaire dictatuur geweest (van Schuschnigg), waar de arbeidersbevolking niet tegen op kon. Onder de Hitlerhiel werd dit nog erger. Het is daarom geen wonder, dat de Weense bevolking na de slag om Stalingrad (1942) zeer sympathiek tegenover de Russen stond, die als toekomstige bevrijders werden beschouwd. Wel waarschuwde Goebbels onophoudelijk tegen de barbaarsheden van de Russen, maar onder de arbeidersbevolking geloofde niemand daaraan. Toen de Russische troepen binnentrokken, werden zij door de arbeiders met gejubel begroet, terwijl zij trachtten met de Russische soldaten in verbinding te komen.

De Communistische jeugdorganisatie had landkaarten van de omtrek getekend en aanwijzingen voor de beste wegen voor de troepen gemaakt, die in het Russisch en Duits waren gesteld. De voorhoeden van de Russen gunden zich wel

kers en de Indonesische regering.

De werkers hebben na het harde Nederlandse bewind hun lessen in de oorlog, de bezettingstijd en daarna, sinds de nederlaag van Japan, goed geleerd. Zij hebben hun gewicht en hun macht begrepen en leren gebruiken. Zij hebben een

bewind Soekarno of een andere, revolutionaire, regering de algemene tegenstand tegen het Nederlandse optreden organiseert. Dan zijn de gevolgen niet te overzien en komt het einddoel in gevaar, dat de uitbuitende klasse zich heeft gesteld.

tegelijk daarmede en in wisselwerking met elkaar, komt het begrip van de middelen die naar het doel leiden.

In de geschiedenis der laatste jaren komt steeds meer het zelfstandig handelen van grote delen der arbeidende bevolking op de voorgrond.

of althans de revolutie in andere landen vermeerderde de taken van de nieuwe staat nog met die van de verdediging naar buiten. De socialistische oase in de kapitalistische woestijn moest in staat gesteld worden om zich te verweren tegen aanvallen.

Deze theorie is volkomen logisch wanneer we de toenmalige Russische dingen in aanmerking nemen. Een oplossing voor de bestaande heden dan die, waar de bolsjev partij voorstond, was er niet. Men spreekt ook vanzelf, dat de ontwinning in Rusland steeds verder van de nationale doeleinden, die ook Lenin gesteld had, afweek.

De nieuwe heersende

De nieuwe leidersgroep, dus zij die de productie en het gehele economische maatschappelijke leven beheerden, mocht dan van plan zijn om te getijde haar macht aan de arbeiders dragen, in de praktijk was dit een denkbeeld. Want het ligt voor de hand dat de nieuwe heren een klasse vormen, aangezien zij een bepaald in het productieproces en in de schappij innamen, die even veel van die van de arbeiders als de van de generaal van die van de. Ook elke generaal zegt, en welken sommigen het ook, dat hem lang van „zijn“ mannen boven al maar in de praktijk is hij het, macht en al de voordelen daarvan terwijl de soldaat moet gehoorzamen, hij zijn met zijn soldij, die misschien honderdste van die van zijn „sne“ bedraagt.

Het is de positie, welke zij in de schappij innemen, die het denken sociale groepen bepaalt. Zo moest vroegere revolutionaire voorhoede heersende groep, tot nieuwe denk komen. En de ontwikkeling, welke land heeft plaats gevonden, toont lijk aan, dat de nieuwe heren naar rijkdom en macht en alle kenmerken gingen vertonen van buitersklasse. Ging Trotsky in 1917 als gemachtigde der arbeiders, pakje brood onder de arm in een dig costuum onderhandelen met ingedoste Duitse en Oostenrijks fers en generaals, thans laten de sche maarschalken zich trots foto in blinkende uniformen, die dik mogelijke tiddororden bezaaid zijn er in Berlijn en elders cantines vieren en „gewone“ soldaten.

En de taak, welke deze nieuwe sende klasse verrichtte, was die leiden, het organiseren van de en van de gehele maatschappij. heeft, zoals elke heersende klasse, een noodzakelijke taak, om de bestaande maatschappij te leiden. Zij ontwierp de grote plannen, waardoor Rusland tot economische en daarmee tot politieke macht kon komen. Zij voerde de harde oorlog tegen Duitsland. Zij is, als elke heersende klasse, noodzakelijk, zo

lang de arbeiders er niet in slagen zelf de productie in handen te nemen. De Russische leiders versterken hun macht voortdurend. En nooit zullen zij die macht vrijwillig opgeven.

Onderlinge strijd.

De nieuwe machthebbers regeerden

het tsarisme verbond. Zij hebben geen belangrijke invloed gehad op de ontwikkeling van de Russische maatschappij. Hoogstens heeft het feit, dat de macht nu meer dan ooit in weinige handen werd geconcentreerd, de scherpere uitbuiting van het proletariaat versneld.

In een volgend artikel willen wij de

4/ echter geen tijd voor sponthoud, doch bleef slechts 24 uur. Van een verbodering was geen sprake, de troepen hielden zich geïsoleerd. Direct daarop kwamen echter groter troepenafdelingen en deze begonnen onmiddellijk de stad te plunderen en vrouwen en kinderen te verkrachten. Bij deze plundering moesten vooral de arbeiders oningen, het ontgelden, die als bourgeoiswoningen werden aangeduid. Het ligt voor de hand, dat de ontgeloehing onder de arbeiders groot was. En als men nu vraagt wat het verschil tussen Rusland en Hitler-Duitsland is, dan antwoordt men: „In Rusland is het kouder“.

Een van de toehoorders op de bijeenkomst vroeg, of de bruutheid van de Russische soldaten misschien voortspoot uit een speciaal Aziatische mentaliteit. De verslaggever antwoordde daarop, dat dit naar zijn mening niet het geval was. Tegenwoordig hebben de generaals hun manschappen voldoende in de hand. Als de bevelhebbers meren, dat er geplunderd moet worden, dan worden er geplunderd en als zij het voor wenselijk houden dat het niet gebeurt, dan gebeurt het ook niet. Zo hebben de Duitsers Parijs niet geplunderd toen ze er binnen trokken, maar Warschau wel. De plundering van de huizen in Wenen moet daarom gezien worden als een onderdeel van de Russische hogere politiek. Voor de Russische doeleinden kwam het er in de eerste plaats op aan, een verbodering tussen de troepen en de arbeidersbevolking te verhinderen en tevens een opstand van de arbeiders tegen de eigen bourgeoisie te voorkomen. Daarom moet allereerst een diepe kloof tussen de arbeiders en de Russische soldaten gemaakt worden.

De verslaggever noemde dit de eerste fase van de Russische bezettingspolitiek. Is het gevaar van opstanden voorbij, dan komt de tweede fase: het vormen van een socialistische eenheidspartij als grondslag ener vassallen-regering. In Oostenrijk konden de Russen hiermede echter zeer weinig succes boeken. Bij de verkiezingen konden de Stalinisten niet meer dan 2% van het aantal stemmen halen terwijl tegelijk vastgesteld moest worden, dat het aantal stemmen op deze partij minder is dan het aantal aangegeven leden. Overigens hebben de massa's in dergelijke verkiezingen geen vertrouwen. Dertig procent van de kiezers blijft thuis, terwijl de jeugd zich geheel van het politieke leven afwendt, om zich slechts met dansen en ander vermaak bezig te houden.

Naam:

Woonplaats:

Adres:

Doorhalen wat niet te pas komt.

26 JULI 1947

PRIJS 15 CENT

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

7e Jaargang No. 30

SPARTACUS

„SPARTACUS“

Red. en Adm.:
postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
Ab. p. kw. f. 1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„De Vlam“, postgiro 168797 te A'dam

5/ De geringe aanhang van de Stalinisten in Oostenrijk houdt zeer zeker ook verband met de strijd om de fabrieken. De sociaal-democraten verlangen een nationalisatie van de bedrijven, terwijl de Russen er aanspraak op willen doen gelden, om ze als oorlogsbuit weg te voeren. Ook de sociaal-democratie en de vakverenigingen hebben geen eigenlijke aanhang. Wel zijn nog velen lid dezer organisaties, maar men heeft er geen vertrouwen in. Daarentegen bracht het nazi-dom zich weer uit, vooral onder de studenten. Typisch is de volgende anecdoten: de nazi's moeten zich als politiek onbetrouwbaren van tijd tot tijd bij de politie melden. Nu kwam er eens iemand, die verklaarde: „Ik kom mij melden, ik ben nazi“. Waarop de politiemans zei: „Dan had U zich voor twee jaar moeten melden“. Het antwoord was: „Dat kon niet, toen was ik het nog niet“. Maar aanleiding van enige vragen deelde de verslaggever nog iets mede omtrent het banditisme in Wenen. In de stad vinden dagelijks tien overvallen plaats die in de krant vermeld worden. Daarbij worden door gewapende banden ook trams aangehouden en de passagiers beroofd. Ieder nacht vinden moorden plaats en enige ontvoeringen. Deze criminaliteit komt niet alleen ten laste van de Oostenrijkers, doch ook van de Russische deserteurs. De Russische legerleiding heeft zich namelijk in verbinding gesteld met de minister van Binnenlandse Zaken om deze deserteurs te pakken te krijgen. Daarbij bleek dat er 60.000 zijn. Deze moeten zich op de een of andere wijze door het leven slaan en vluchten veelal naar Italiaans gebied, waar de Engelsen ze niet uitleveren.

VAN DE MAASKEET

„Kort maar krachtig“ luidt de richtlijn die we van de zijde van de redactie kregen in verband met de moeilijkheden waarin de krant momenteel verkeert. We zullen trachten ons daaraan zoveel mogelijk te houden en starten dus maar meteen. Reeds in een der vorige nummers berichtten wij over de moeilijkheden, die ontstaan waren onder het sleepbootpersoneel. Deze mensen gingen met een gemiddeld weekloon naar huis van f. 32,- tot f. 36,-, na aftrek van alle lasten. Wanneer men nu bedenkt, dat men daar zo'n 60 uur per week voor heeft te werken, komt U zich waarschijnlijk indenken, dat er een moment kwam dat men rondweg zei, het langer te verdommen. De door ons reeds eerder geschatte proteststaking was er het gevolg van en eerst onder

kers en de Indonesische regering.

De werkers hebben na het harde Nederlandse bewind hun lessen in de oorlog, de bezettingstijd en daarna, sinds de nederlaag van Japan, goed geleerd. Zij hebben hun gewicht en hun macht begrepen en leren gebruiken. Zij hebben een

bewind Soekarno of een andere, revolutionaire, regering de algemene tegenstand tegen het Nederlandse optreden organiseert. Dan zijn de gevolgen niet te overzien en komt het einddoel in gevaar, dat de uitbuitende klasse zich heeft gesteld.

tegelijk daarmede en in samenwerking met elkaar, komt het begrip van de midelen die naar het doel leiden.

In de geschiedenis der laatste jaren komt steeds meer het zelfstandig handelen van grote delen der arbeidende bevolking op de voorgrond.

en de Indonesische leiders zich op of andere wijze afzijdig, dan de mogelijkheid dat het plaatselijke, tijds, min of meer primitieve aan de bevolking door de Nederlanden kan worden gebroken. Dan te tot bewustzijn en zelfstandig komen bruine werker weer terug in de toestand van koloniale en de besten der revolutionaire roeide.

aat er dus om of het Nederlandeld komt te staan tegenover een blok van nationalistisch karakter, dat de politieke maatregelen nelijk zullen zijn gericht op het van de ruggengraat van de gehele ig, dat is het neerslaan van de van de sociale omwenteling. ings zijn in de praktijk niet zo te scheiden; waar gehakt wordt paanders. Deze ontwikkeling van s voor de Indonesische bevolking p en zal het ook worden voor de indse. Een kleine of een grote et is om het even. Ook dit coneen onderdeel van de uiteindelijke n de wereldmacht, in welke donaduwwij allen reeds leven.

oed als het wereldkapitalisme kan worden vervangen door een spannende activiteit der werbevolking, zo goed kan de Indonesische bevolking slechts geholpen worden de arbeidersklasse van de gehele

wereldkapitalisme wordt niet in en een stoot vervangen door een istische ordening van het leven de. Daar is strijd, een lange en rijd voor nodig. Jarenlange klas op grote schaal. In deze strijd de hoofden het einddoel in grote tot klaarheid komen. De arbeeten eerst een beeld, een idee, grip hebben van de andere grondder samenleving. In de hoofden en omwenteling plaats vinden. In houdende strijd, die grote groepen s zal omvatten, kan dan het beeld van een nieuwe maatschappij en tegelijk daarmede en in samenwerking met elkaar, komt het begrip van de midelen die naar het doel leiden.

of althans de revolutie in andere landen vermeerderde de taken van de nieuwe staat nog met die van de verdediging naar buiten. De socialistische oase in de kapitalistische woestijn moest in staat gesteld worden om zich te verweren tegen aanvallen.

Deze theorie is volkomen logisch want neer we de toenmalige Russische dingen in aanmerking nemen. Een oplossing voor de bestaande heden dan die, waar de bolsjev partij voorstond, was er niet. N spreekt ook vanzelf, dat de ont in Rusland steeds verder van de tionnaire doeleinden, die ook Le gesteld had, afweek.

De nieuwe heersende

De nieuwe leidersgroep, dus z de productie en het gehele econ en maatschappelijke leven be mocht dan van plan zijn om te ge tiju haar macht aan de arbeiders dragen, in de praktijk was dit ee denkbeeld. Want het ligt voor dat de nieuwe heren een klass vormen, aangezien zij een bepaal in het productieproces en in schappij innamen, die even veel v van die van de arbeiders als d van de generaal van die van de Ook elke generaal zegt, en wel nen sommigen het ook, dat hem lang van „zijn“ mannen boven a maar in de praktijk is hij het macht en al de voordelen daarv terwijl de soldaat moet gehoorz bli zijn met zijn soldij, die misso honderdste van die van zijn „ren“ bedraagt.

Het is de positie, welke zij in schappij innemen, die het denken sociale groepen bepaalt. Zo moe vroegere revolutionaire voorhoe heersende groep, tot nieuwe den komen. En de ontwikkeling, welk land heeft plaats gevonden, too lijf aan, dat de nieuwe heren naar rijkdom en macht en alle kenmerken gingen vertonen van buitersklasse. Ging Trotsky in als gemachtigde der arbeiders, pakje brood onder de arm in een dig costuum onderhandelen me uitgedoste Duitse en Oostenrijke ters en generaals, thans laten e sche maarschalken zich trots fot in blinkende uniformen, die dik mogelijke ridderorden bezaaid zi er in Berlijn en elders cantines cieren en „gewone“ soldaten.

En de taak, welke deze nieu sende klasse verrichtte, was di leiden, het organiseren van de en van de gehele maatschappij heeft, zoals elke heersende klas taak, een noodzakelijke taak, om de be staande maatschappij te leiden. Zij ont wierp de grote plannen, waardoor Rus land tot economische en daarmee tot politieke macht kon komen. Zij voerde de harde oorlog tegen Duitsland. Zij is, als elke heersende klasse, noodzakelijk, zo

lang de arbeiders er niet in slagen zelf de productie in handen te nemen. De Russische leiders versterken hun macht voortdurend. En nooit zullen zij die macht vrijwillig opgeven.

Onderlinge strijd.

De nieuwe machthebbers regeerden

het tsarisme verbond. Zij hebben geen belangrijke invloed gehad op de ontwik keling van de Russische maatschappij. Hoogstens heeft het feit, dat de macht nu meer dan ooit in weinige handen werd geconcentreerd, de scherpere uitbuiting van het proletariaat versneld.

In een volgend artikel willen wij de

6/ aandrang van de E.V.C.-leiding gelukte het deze arbeid ders weer aan het werk te krijgen. Een ultimatum van 14 dagen werd gesteld, binnen welke termijn de E.V.C. zou trachten te bemiddelen. Het was echter niet de E.V.C. welke aan bod kwam, doch de eeuwige concurrent, de Drijfs-unie. Deze benutte de tijd om binnen de door het ultima tum gestelde termijn gauw tesamen met de werkgevers een C.A.O. klaar te stomen. Een C.A.O., welke naast enkele ondergeschikte z.g. verbeteringen de arbeiders als geldelyk voordeel bedragen van f.-,50 tot f.3,50 bracht.

Dit deed de bom wederom barsten en op Maandag 23 Juni werden de sleepboten in de Rotterdamse haven stilgelegd. Eerst een gedeelte, toen nog een paar, zodat er tenslotte één sleepboot met werkwilligen het werk in de haven moest doen. Daarnaast zijn er dan nog enkele particuliere sleep boten, welke zo goed en zo kwaad als het gaat het meest noodzakelijke trachten te verrichten. Een eigen stakings-leiding is gekozen, die de leiding en verzorging van het conflict op zich heeft genomen.

Dit conflict is voor de ontwikkeling in de Rotterdamse ha ven van zeer grote betekenis. Immers, hoewel het hier slechts een gering aantal arbeiders betreft, heeft dit ki kleine getal niettemin de sleutel van de haven op zak.

Staking van deze groep arbeiders betekent stopzetting van het werk in de haven. En de haven ligt stop. Wel trachten enkele schepen zonder sleepboothulp de haven binnen te ke men, enkelen gelukt dit zelfs, doch het risico is groot. Het is reeds gebeurd, dat zo'n schip een grote kraan van Thomson's Havenbedrijf heeft geraamd. Daarnaast is het van betekenis, dat hier een groep arbeiders in verzet is gekomen, die sinds 1911 geen staking meer heeft gekend. Y Verdeeld zijn over een aantal verschillende vakorganisa ties was oorzaak, dat en de reactie en de vakbewegingsben zen er steeds weer in slaagden een conflict te voorkomen. Nu echter hebben zij over de hoofden van reactie en vakbe weging heen elkander gevonden en nu zijn zij eindelijk tot de ontdekking gekomen, dat zij als uitgebuitenen de zelfde behoeften hadden. Deze les is van grote betekenis en zal zeer zeker niet nalaten ook voor andere groepen van arbeiders een leerzaam voorbeeld te zijn. En dit zal nog uitgroeien wanneer men er in zou slagen dit conflict tot een overwinning te voeren. Fouten worden natuurlijk steeds gemaakt en dus ook door deze arbeiders. Jarenlang hebben zij geleefd onder de idee, dat zij behoorlijk

Naam:

Woonplaats:

Adres:

Doorhalen wat niet te pas komt.

26 JULI 1947

PRUS 15 CENT

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

7e Jaargang No. 30

SPARTACUS

WEEKBLAD VAN DE COMMUNISTENBOND „SPARTACUS“

UI

Red. en Adm.:
postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
Ab. p. kw. f.1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„De Vlam“, postgiro 168797 te Ardam

7/ waren georganiseerd en dat dus hun organisatie voor hun positieverbetering op de bres moest staan. Mede on der de druk der omstandigheden zijn zij nu onder hun ei gen strijdleiding tegen hun uitbuiters, en dus ook tegen hun bestuurders, in opstand gekomen. Aan den lijfe heb ben zij ondervonden dat de vakbewegingsattitiek van steeds naar compromissen uitsluitend naar hun ondergang voerde. Teek hebben zij de idee van vakorganisatie niet los kun ken laten. De E.V.C. heeft op zich genomen de steunbewe ging voor deze stakers te versorgen, en voor zover nodig haar apparaat ter beschikking van de stakers te stellen. Natuurlijk is dit geen liefdever. Le E.V.C. denkt winst te behalen, direct/vergrooting van loedental, indirect door de eis, die de stakers aan hun vissen hebben toegevoegd, namelijk: erkenning van de E.V.C. Wat de E.V.C. ten tijde van de verschillende havenarbeidersstakingen niet heeft kunnen bereiken, trachten zij nu via dit conflict toch door te drijven. Dit nu is zeker een fout van het sta kende sleepbootpersoneel aan te merken. Als verenigde be drijfspersonelen de strijd ingaan trakt men toch weer de vakbeweging in te schakelen. Naarhoijnljk van de wijs gebracht aan door de naam „eenheidsvakcentrale“, vergeet men dat ook deze E.V.C. als „erkende vakbeweging“ noord wendig het zo glibberige pad van de compromissen in zal moeten slaan, compromissen waarvan zij zelf steeds de du pe zijn geworden. Wanneer zij de eis hebben te stellen van „erkenning“, dan kan het toch alleen zijn de erkenning dat zij als partners toch minstens medegerechtigd zijn over hun eigen loon en arbeidsvoorwaarden te beslissen. Maar ja, al strijdende maakt men fouten en uit deze fouten kunnen wij lering trekken. Oude vormen en gedachten ster ven slechts zeer langzaam af en we zullen zeer zeker nog door een sea van teleurstellingen heen moeten eer de slaaf geborven inderdaad tot denkende arbeiders zullen zijn ge gegroeid.

HALLO ! HALLO !

Hier en daar is men aan de slag gegaan voor versterking van de inkomsten voor onze krant. Maar een herinnering kan, zo menen wij, geen kwaad. Het gestadig droppelen holt de steen. Denk en het insenden van het formulier uit de vorige krant. Wie zijn krant niet wil verknippen kan natuurlijk ook de tekst gewoon overschrijven op een briefje. Naam, adres en bedrag erbij en ook voor hoelang

kers en de Indonesische regering.

De werkers hebben na het harde Ne derlandse bewind hun lessen in de oorlog, de bezettingstijd en daarna, sinds de nederlaag van Japan, goed geleerd. Zij hebben hun gewicht en hun macht begre pen en leren gebruiken. Zij hebben een

bewind Soekarno of een andere, revolu tionnaire, regering de algemene tegen stand tegen het Nederlandse optreden or ganiseert. Dan zijn de gevolgen niet te overzien en komt het einddoel in gevaar, dat de uitbuitende klasse zich heeft ge steld.

Houden de Indonesische leiders zich op de een of andere wijze afzijdig, dan be staat de mogelijkheid dat het plaatselijke, niet gelijktijdige, min of meer primitieve verzet van de bevolking door de Neder landse macht kan worden gebroken. Dan wordt de tot bewustzijn en zelfstandig heid gekomen bruine werker weer terug geslagen in de toestand van koloniale onderdaan en de besten der revolution nairen uitgeroeid.

Het gaat er dus om of het Nederland se geweld komt te staan tegenover een gesloten blok van nationalistisch karak ter, of dat de politionele maatregelen voornamelijk zullen zijn gericht op het breken van de ruggegraat van de gehele beweging, dat is het neerslaan van de dragers van de sociale omwenteling.

De dingen zijn in de praktijk niet zo scherp te scheiden; waar gehakt wordt vallen spaanders. Deze ontwikkeling van zaken is voor de Indonesische bevolking een ramp en zal het ook worden voor de Nederlandse. Een kleine of een grote ramp, het is om het even. Ook dit conflict is een onderdeel van de uiteindelijke strijd om de wereldmacht, in welke donkere schaduw wij allen reeds leven.

Zo goed als het wereldkapitalisme slechts kan worden vervangen door een wereldomspannende activiteit der wer kende bevolking, zo goed kan de Indone sische bevolking slechts geholpen worden door de arbeidersklasse van de gehele wereld.

Het wereldkapitalisme wordt niet in een slag en een stoot vervangen door een communistische ordening van het leven op aarde. Daar is strijd, een lange en harde strijd voor nodig. Jarenlange klas senstrijd op grote schaal. In deze strijd moet in de hoofden het einddoel in grote trekken tot klaarheid komen. De arbeiders moeten eerst een beeld, een idee, een begrip hebben van de andere grondslagen der samenleving. In de hoofden moet een omwenteling plaats vinden. In de aanhoudende strijd, die grote groepen werkers zal omvatten, kan dan het beeld groeien van een nieuwe maatschappij en tegelijk daarmee en in wisselwerking met elkaar, komt het begrip van de mid delen die naar het doel leiden.

In de geschiedenis der laatste jaren komt steeds meer het zelfstandig han delen van grote delen der arbeidende be volking op de voorgrond.

of althans de revolutie in andere landen vermeerderde de taken van de nieuwe staat nog met die van de verdediging naar buiten. De socialistische oase in de kapitalistische woestijn moest in staat gesteld worden om zich te verweren tegen aanvallen.

Deze theorie is volkomen logisch wanneer we de toenmalige Russische dingen in aanmerking nemen. Een oplossing voor de bestaande heden dan die, waar de bolsje partij voorstond, was er niet. spreekt ook vanzelf, dat de ont in Rusland steeds verder van d tionnaire doeleinden, die ook l gesteld had, afweek.

De nieuwe heersers

De nieuwe leidersgroep, dus de productie en het gehele econ en maatschappelijke leven b mocht dan van plan zijn om te g tijd haar macht aan de arbeider dragen, in de praktijk was dit e denkbeeld. Want het ligt voor dat de nieuwe heren een klas vormen, aangezien zij een bepa in het productieproces en in schappij innamen, die even veel van die van de arbeiders als van de generaal van die van d Ook elke generaal zegt, en w nen sommigen het ook, dat her lang van „zijn“ mannen boven a maar in de praktijk is hij h macht en al de voordelen daar terwijl de soldaat moet gehoor Blij zijn met zijn soldij, die miss honderdste van die van zijn „ren“ bedraagt.

Het is de positie, welke zij in schappij innemen, die het denker sociale groepen bepaalt. Zo moe vroegere revolutionnaire voorho heersende groep, tot nieuwe de komen. In de ontwikkeling, wel land heeft plaats gevonden, toe lijk aan, dat de nieuwe herer naar rijkdom en macht en alle kenmerken gingen vertonen van buitersklasse. Ging Trotsky in als gemachtigde der arbeiders pakje brood onder de arm in ee dig costuum onderhandelen m ngedoste Duitse en Oostenrij ters en generaals, thans laten sche maarschalken zich trots fo in blinkende uniformen, die di mogelijke ridderorden bezaaid z er in Berlijn en elders cantines cieren en „gewone“ soldaten.

En de taak, welke deze nie sende klasse verrichtte, was d leiden, het organiseren van de en van de gehele maatschappij heeft, zoals elke heersende klas taak, een noodzakelijke taak, om de bestaande maatschappij te leiden. Zij ontwierp de grote plannen, waardoor Rus land tot economische en daarmee tot politieke macht kon komen. Zij voerde de harde oorlog tegen Duitsland. Zij is, als elke heersende klasse, noodzakelijk, zo

lang de arbeiders er niet in slagen zelf de productie in handen te nemen. De Russische leiders versterken hun macht voortdurend. En nooit zullen zij die macht vrijwillig opgeven.

Onderlinge strijd.

De nieuwe machthebbers regeerden

het tsarisme verbond. Zij hebben geen belangrijke invloed gehad op de ontwikkeling van de Russische maatschappij. Hoogstens heeft het feit, dat de macht nu meer dan ooit in weinige handen werd geconcentreerd, de scherpere uitbuiting van het proletariaat versneld.

In een volgend artikel willen wij de

3/ de extra-bijlage geldt. Opzenden naar: B. Kamsink - Routhmankade 25 IV - Amsterdam, E.

het Comité op de Vesuvius hoopt in de volgende gedrukte krant met de eerste resultaten voor de dag te kunnen komen. Laten de lezers nu zorgen dat het de moeite waard is! Zonder jullie hulp is al ons pogen vruchteloos.

Zomerkamp - Spartacus - 1947.

De kameraden die de regeling van het zomerkamp op zich hebben genomen komen in zak en as bij de redactie klagen. Een het komt weten ze niet, maar de inschrijvingen lopen niet. Nu willen ze graag een pittig stukje in de kleine Spartacus. Er is nog ruimte, ze krijgen hun zin! Kijk eens vrienden, er zijn een paar dingen die zwaar wegen: het kamp kost geld en dat is schaars onder ons we zijn laat begonnen en dat was dom van ons de tijd is niet de algemene vakantieperiode.

Maar over deze dingen is al meer gepraat en wij geven met een bezwaard gemoed de critici gelijk. Maar nu het-geen waar het op aan komt: zijn dit voldoende redenen om weg te blijven? Als jullie willen en je moet willen, dan kunnen jullie de zaak toen nog wel regelen. Bekijk de zaak goed en dan zal je zien dat je kan beslissen: ik ga! Schrijf het dan direct aan leen v/d Jagt-Van Bunnin-straat 90 I - Amsterdam. Ook als je niet direct al het geld bij elkaar hebt. Jullie moeten ook een paar dingen goed begrijpen: buiten de geestelijke en morele en organisatorische voordelen die voor de bezoekers en voor de Spartacusbeweging aan zo'n kamp vastzitten en waarom de kameraden er aan zijn begonnen en waarop wij jullie niet genoeg kunnen wijzen, is er nog een andere kant aan de affaire. Ge hebt kunnen lezen dat wij dit keer gedeeltelijk met een andere vrij-socialistische organisatie samenwerken en dat wij van een particuliere firma tenten hebben gehuurd. Dat geeft belangrijke verplichtingen. Als wij pas op het laatste moment zien dat de zaak in orde komt, zitten wij al die tijd met onrustige gevoelens. We vinden het kinderachtig hierop te moeten wijzen, maar, verdomme, laat ons dan ook niet zo lang op jullie berichten wachten! Het wordt een goed kamp, vooral als jullie nu reeds asem geeft. Laat ons niet langer snakken; kom over de brug!

Naam:

Woonplaats:

Adres:

Doorhalen wat niet te pas komt.

26 JULI 1947

PRIJS 15 CENT

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

7e Jaargang No. 30

SPARTACUS

WEEKBLAD VAN DE COMMUNISTENBOND „SPARTACUS“

Redacteur:
R. HULSMAN

Proletariërs aller landen, verenigt U!

Red. en Adm.:
postbus 7046 te Amsterdam-Zuid II.
Ab.p.kw. f1.95 bij vooruitbet. Uitg.
„De Vlam“, postgiro 168797 te A'dam

„PACIFICATIE“ IN INDONESIË.

Het Nederlandse leger marcheert op in Indonesië. Vliegtuigen nemen aan de actie deel. Er mag niet van oorlog worden gesproken, maar van politionele maatregelen. Orde en rust moet worden hersteld, er moet weer zekerheid komen om overal op Java (en elders in de Archipel) rustig te kunnen leven.

Orde: de orde van de maatschappij, die woftelt op de uitbuiting der arbeidskracht:

Rust: de rust van de onderworpen werker, die berust in een minimum levenspeil en genoeg neemt met een minimum aan bewegingsvrijheid.

Zekerheid: de zekerheid van de opbrengst der oude bezittingen en de nieuw te beleggen kapitalen; de zekerheid voor de knechten der uitbuiters om overal in Indonesië zich te kunnen bewegen zonder levensgevaar.

Het heeft lang geduurd vóór dat de Nederlandse gezeghebbers operlijk tot gewapend optreden over gingen. De weg van het onderhandelen, begeleid door plaatselijk geweld en intimidatie, kon niet leiden naar het doel. Het doel, dat Nederlandse en Indonesische regeerders zich hebben gesteld: onderwerping van geheel Indonesië aan de eisen, die de huidige wereldsituatie stelt. Het rijke gebied moet deel nemen aan het wereld-goederenverkeer, consumptiegoederen leveren en industriële goederen opnemen. Het moet een onderdeel worden van de kapitalistische wereld. Bij een ordening in die zin kan niet geduld worden dat de werkers iets in de melk hebben te brokkelen. En dat is o.a. nog het geval op Java. Al nemen we aan, dat het republikeinse leger een goed instrument is in de handen der Indonesische regeerders, dan blijven er nog de machtsposities en de gewapende formaties van de arbeiders en van de landbouwbevolking. Deze zijn de uitdrukking van de tegenstelling tussen de werkers en de Indonesische regering.

De werkers hebben na het harde Nederlandse bewind hun lessen in de oorlog, de bezettingstijd en daarna, sinds de nederlaag van Japan, goed geleerd. Zij hebben hun gewicht en hun macht begrepen en leren gebruiken. Zij hebben een

sociale revolutie doorgevoerd. Twee jaren na de nederlaag van het Japanse imperialisme moeten de overwinnaars de zekerheid hebben alle gebieden waar het op aan komt zo vast mogelijk in de hand te hebben.

Indonesië ligt in het machtsbereik van het machtige dollarimperialisme, dus moet het worden ingeschakeld in diens wereldomspannende politiek. Daaronder is ook begrepen het onderdrukken van de opstandigheid der uitgebuite bevolkingen. Indonesië is reeds genoemd een „haard van communisme“ en aan de Nederlandse regering is nu opgedragen deze haard te blussen.

De Indonesische regering heeft ruim de tijd gehad om dit zelf te doen, maar heeft klaarblijkelijk, midden in de haard gezeten, daartoe geen kans gezien.

Nu moet de Republiek capituleren, dat wil zeggen dat de gezagdragers, die niet overal hun gezag kunnen laten gelden, hun aspiraties op een zelfstandige staat waarin zij de scepter zwaaien, moeten opgeven.

Nederlandse troepen zullen nu orde op de zaken stellen en dan, later, aan de goedwillende Indonesische elementen een stuk van het bewind afstaan.

Om economische en om politieke redenen wil geen der politieke tegenstanders, de regering Beel, de regering Soekarno, van een oorlog spreken. De actie moet zo beperkt mogelijk blijven; dan bestaat de kans dat de gevolgen ook tot het minimum beperkt blijven. Zo wordt de kans behouden op een samenwerking van Nederlanders en Indonesiërs bij het in kapitalistische exploitatie brengen van het Indonesische eilandrijk.

Geen der partijen heeft belang bij een volslagen koloniale oorlog.

Nog is het niet zeker langs welke weg deze ontwikkeling zal gaan.

Nog bestaat de mogelijkheid, dat het bewind Soekarno of een andere, revolutionnaire, regering de algemene tegenstand tegen het Nederlandse optreden organiseert. Dan zijn de gevolgen niet te overzien en komt het einddoel in gevaar, dat de uitbuitende klasse zich heeft gesteld.

Houden de Indonesische leiders zich op de een of andere wijze afzijdig, dan bestaat de mogelijkheid dat het plaatselijke, niet gelijktijdige, min of meer primitieve verzet van de bevolking door de Nederlandse macht kan worden gebroken. Dan wordt de tot bewustzijn en zelfstandigheid gekomen bruine werker weer teruggeslagen in de toestand van koloniale onderdaan en de besten der revolutionairen uitgeroeid.

Het gaat er dus om of het Nederlandse geweld komt te staan tegenover een gesloten blok van nationalistisch karakter, of dat de politionele maatregelen voornamelijk zullen zijn gericht op het breken van de ruggegraat van de gehele beweging, dat is het neerslaan van de dragers van de sociale omwenteling.

De dingen zijn in de praktijk niet zo scherp te scheiden; waar gehakt wordt vallen spaanders. Deze ontwikkeling van zaken is voor de Indonesische bevolking een ramp en zal het ook worden voor de Nederlandse. Een kleine of een grote ramp, het is om het even. Ook dit conflict is een onderdeel van de uiteindelijke strijd om de wereldmacht, in welke donkere schaduw wij allen reeds leven.

Zo goed als het wereldkapitalisme slechts kan worden vervangen door een wereldomspannende activiteit der werkende bevolking, zo goed kan de Indonesische bevolking slechts geholpen worden door de arbeidersklasse van de gehele wereld.

Het wereldkapitalisme wordt niet in een slag en een stoot vervangen door een communistische ordening van het leven op aarde. Daar is strijd, een lange en harde strijd voor nodig. Jarenlange klasstrijd op grote schaal. In deze strijd moet in de hoofden het einddoel in grote trekken tot klaarheid komen. De arbeiders moeten eerst een beeld, een idee, een begrip hebben van de andere grondslagen der samenleving. In de hoofden moet een omwenteling plaats vinden. In de aanhoudende strijd, die grote groepen werkers zal omvatten, kan dan het beeld groeien van een nieuwe maatschappij en tegelijk daarmee en in wisselwerking met elkaar, komt het begrip van de midelen die naar het doel leiden.

In de geschiedenis der laatste jaren komt steeds meer het zelfstandig handelen van grote delen der arbeidende bevolking op de voorgrond.